



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Calendarivm Novum & Antiquum

Thomas <von Kempen>

Coloniae, 1651

Ivlivs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55129](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55129)

spici. & tu audes de aliquo con-
queri? l. 2. c. 1.

VI. 26 Noli concupiscere, quod
non licet habere l. 3. c. 31.

V. 27 Hoc optandum est tibi, vt si-
ue per vitam, siue per mortem
Deus semper in te glorificetur
l. 3. c. 53.

IV. 28 Iustè fit: vt qui inordinatè
delectationes quærunt, & sequun-
tur, non sine amaritudine &
cõfusione eas expleant l. 3. c. 13.

III. 29 Tota vita Christi crux fuit,
& martyrium, & tu tibi quæris
requiem & gaudium. l. 2. c. 12.

Prid, 30 Vanum est & inutile de fu-
turis conturbari, vel gratulari,
quæ fortè nunquam euenient
l. 3. c. 35.

Dies

mensis

Kal, 1

IVLIVS.

SI fuerit amor tuus purus, sim-
plex, & bene ordinatus, eris
sine captiuitate rerum. l. 3. c. 31.

VI. 3

Quid times tollere crucem
per quam itur ad regnum? l. 2.
cap. 12.

P 4

Y. 32

V. 3

Deuotus homo vbique secum
fert consolatorem suum Iesum,
& dicit ad eum; Adesto mihi
Domine Iesu in omni loco &
tempore, l. 3. c. 18.

IV. 4

Internus homo, sui ipsius
curam omnibus curis antepo-
nit: & qui sibi ipsi diligenter in-
tendit, faciliter de alijs tacet.
l. 2. c. 5.

III. 5

Non est molestior & peior
animæ hostis, quam tu ipse ti-
bi, non bene concordans spiri-
tui. l. 3. c. 14.

Trid. 6

Pro modica hac voluntate,
quam nunc sponte deseris, ha-
bebis semper voluntatem tuam
in cœlis. l. 3. c. 54.

Non. 7

Sæpe in oculis meis reperi-
tur culpabile, quod hominum
iudicio creditur laudabile. l. 3.
c. 51.

VIII. 8

Omnis tibi creatura specu-
lum vitæ, & liber sanctæ doctri-
næ est l. 2. c. 4.

VII. 9

Quid est homo inde melior,
quia

quia reputatur ab homine ma-
ior? l. 3. c. 55.

VI. 10 Tentatio est, quæ te vexat:
& formido vana, quæ te exter-
ret l. 3. c. 35.

V. 11 Si vis regnare mecum, porta
Crucem mecum, soli enim ser-
ui Crucis, inveniunt viam bea-
titudinis & veræ lucis. l. 3. c. 61

IV. 12 Quæ homo in se, vel in alijs
emendare non valet, debet pa-
tienter sustinere donec Deus
aliter ordinet l. 1. c. 16.

III. 13 O quanta fiducia erit mo-
rituro, quem nullius rei affe-
ctus detinet in mundo. l. 3. c. 58

Prid. 14 Qui non appetit hominibus
placere, nec displicere timet,
multa perfruetur pace, l. 3. c. 32.

Idib. 25 Sæpe valde prodest ad ma-
iorem humilitatem conseruan-
dam, quod defectus nostros a-
lij sciunt, & redarguunt. lib. 2.
cap. 2.

XVII. 16 Ecce si cuncta contra te di-
serentur, quæ fingi malitiosif-
sime

E s

sime

simè posset quid tibi noceret, si omnino transire permitteres, nec plus quam festucam perpenderes. l. 3. c. 51.

XVI. 17 Quid importat sollicitudo de futuris contingentibus, nisi ut tristitiam super tristitiam habeas. l. 3. c. 35.

XV. 18. Interdum à Deo resinquaris, interdum à proximo exercitaberis: & quod amplius est, saepe tibi metipsum gravis eris, nec tamen aliquo remedio vel solatio liberari seu alleviari poteris: sed donec Deus voluerit, oportet quod sustineas. l. 2. c. 12.

XIV. 19 A notis & à charis amicis oportet elongari, & ab omni temporali solatio mentem tenere priuatam. l. 3. c. 58.

XIII. 20 Quid potest aliquis in te verbis aut iniurijs? sibi potius nocet, quam tibi; nec poterit iudicium Dei effugere, quicumque est ille. l. 3. c. 41.

XII. 21 Cogita peccata tua cum
displ.

displacencia magna & maiore
re, & nunquam repures te ali-
quid esse propter opera bona
l. 3. c. 5.

XI. 22 Propter diuersitatem sen-
suum & opinionum, satis fre-
quenter oriuntur dissensio-
nes inter amicos & ciues. lib.
I. c. 14.

X. 23 Non est regnum Dei in
sermone, sed in virtute. lib.
I. c. 48.

IX. 24 Pax tua erit in multa pati-
entia. Nunquam autem sentire
aliquam turbationem, nec pati
aliquam cordis vel corporis
molestiam, non est presentis
temporis, sed status æternæ qui-
etis l. 3. c. 29.

VIII. 25 Deum time, & hominum
terrores non expauesces. lib.
3. c. 41.

VII. 26 Quomodo potest amari
vita habens tantas amaritudi-
nes, & tot subiecta calamita-
tibus & miserijs? l. 3. c. 27.

VI. 27 Breuis gloria, quæ ab homi-
nibus datur & accipitur. l. 2. c. 6
B 7 V. 28.

V. 28

Si recursum habes ad semper viuentem & manentem veritatem, non contristabit te amicus recedens aut moriens. l.3.c.47.

IV. 29

Multa oportet surda aure pertransire, & quæ tuæ pacis sunt, magis cogitare, l.3.c.49.

III. 30

Cogita in gratia, quam miser & inops esse soles sine gratia. l.3.c.8.

Prid. 31.

Vere inanis gloria, mala pestis. vanitas maxima: quia à vera trahit gloria, & cœlesti spoliat gratia, l.3.c.45.

Dies
mensis

AVGVSTVS.

Kal. I.

Non est alia via ad vitam, & ad veram internam pacem, nisi via sanctæ crucis & quotidianæ mortificationis. l.2.c.12.

IV. 2

Pro amore Dei debes omnia libenter subire l.3.c.40.

III. 3

Noli discutere opera altissimi: sed tuas iniquitates perscruta-